

РЕШЕНИЕ

№ 21901

гр. София, 31.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **8735** по описа за **2024** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 21475 от 28.06.2024 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 140920 от 29.04.2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от „Мегатранс топ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх. А, ет. 1, представлявано от управителя Д. А. Т.-Д., чрез юрк. И. срещу решение без номер на Софийски районен съд, Наказателно отделение (НО), 132 състав, по НАХД № 158/2024 г. по описа на съда, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-2300483 от 23.11.2023 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – С. (ДИТ-С.), с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лв. на основание чл. 415, ал. 1 от КТ.

С касационната жалба се иска обжалваното решение да бъде отменено, като неправилно, незаконосъобразно и постановено при съществени нарушения на материалния закон и административнопроизводствените правила и вместо него да се постанови ново, с което се отмени НП. Инвокират се съображения, че събраните в хода на въззивното производство писмени и гласни доказателства са тълкувани превратно и съдът е допуснал нарушения при разглеждането на въззивното

производство, тъй като не е обсъдил всички аргументи. Касаторът посочва, че според него не е извършил вмененото му административно нарушение, за което е наказан. В хода на касационното производство, жалбоподателят е редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. Н., който поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Претендира разноски за две съдебни инстанции.

Ответникът - директора на дирекция „Инспекция по труда“ -С. – редовно призован, представлява се от юрк. Б., която оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Р., дава заключение за основателност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

На 23.08.2023 г. била извършена проверка по спазването на трудовото законодателство на „Мегатранс Топ“ ЕООД. Резултатите от проверката били обективирани в Протокол за извършена проверка № ПР2321948 от 23.08.2023 г., като със същия били дадени задължителни предписания, сред които в т. 5 – работодателят да изплати на Д. С. възнаграждение за времето на платен годишен отпуск през май 2023 г. Срокът за изпълнение бил до 31.08.2023 г. Протоколът с предписанията бил връчен на пълномощник на дружеството на 23.08.2023 г.

На 30.10.2023 г. била извършена повторна проверка, резултатите от която били обективирани в Протокол за извършена проверка № ПР2336867 от 30.10.2023 г., като било констатирано, че даденото предписание не е изпълнено от работодателя. Съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 22-2300483 от 30.10.2023 г.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 22-2300483 от 23.11.2023 г. от директора на дирекция „Инспекция по труда“ -С., с което на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лв. на основание чл. 415, ал. 1 от КТ.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е също, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Според съда посоченото в НП нарушение е безспорно доказано.

Касационният състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

В чл. 415, ал. 1 от КТ е установено задължение за изпълнение на дадените от контролните органи задължителни предписания по спазване на трудовото законодателство от работодателите, като при неизпълнение е предвидена имуществена санкция в размер от 1 500 лв. до 10 000 лв. В производството пред СРС безспорно е установено, че на санкционираното дружество е дадено задължително предписание, което не е отменено по съответния ред, поради което е влязло в сила и е било задължително за изпълнение. Определената имуществена санкция в размер близък до законоустановения минимум, поради което не следва да бъде намалена.

От санкционираното дружество не са представени доказателства за изпълнение на даденото предписание, поради което касационният състав приема, че посоченото в АУАН и НП нарушение е безспорно доказано, както правилно е приел и СРС в решението си.

Определената имуществена санкция отговаря на тежестта на нарушението. Същата е в размер на законоустановения минимум.

Необосновано е направеното в касационната жалба възражение, че дължимото възнаграждение е било изплатено на работника. По делото не са представени доказателства за изплащането на дължимите суми за посочения в предписанието период.

Касационният състав приема, че не са налице основания за определяне на извършеното нарушение като маловажно, предвид факта, че същото не е отстранено.

С оглед изложеното, решението на СРС е правилно и незаконосъобразно и следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение без номер на СРС, НО, 132 състав, по НАХД № 158/2024 г.

ОСЪЖДА „Мегатранс топ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх. А, ет. 1, ап. 2 да заплати на ДИТ-С. сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за производството пред касационната инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

